

den militære Minister ikke har nogen Bestemmelsesret i saa Henseende, og for det andet, fordi de Understøttelser, der her er Tale om, ere Understøttelser, som der er stemt over i hvert enkelt Tilfælde. Derfor ere Understøttelserne i de senere Aar stegne i Størrelse, i Forhold til Arbejdsfortjenestens Stigen. Reglen er paa Marineministeriets Budget den, at vi i Understøttelse give $\frac{4}{9}$ af Arbejdsfortjenesten, for saa vidt vedkommende har tjent hele sin Tid ud. Det Eksempel, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds nævnte, at en Mand faar 380 Kr. i Pension efter Pensionsloven og vilde, hvis vi ingen Pensionslov havde haft, efter de Beregninger, vi pleje at følge, have faaet 360 Kr. i Understøttelse, skal jeg ikke opholde mig ved, fordi jeg ønsker at sige her, som jeg har sagt i Udvalget, at jeg er villig til at forhandle om en Forhøjelse af de Understøttelser, der ere givne. Jeg tror ikke, man kan anvende samme Beregning med synkende Skala, som anvendes ved de civile Ministerier. Jeg tror, man hellere maa tage en procentvis Forhøjelse over hele Linien endog op til 25 pCt., derved beholder man den indbyrdes Afstand, der er mellem Understøttelserne, og som har sin Grund i, at man har beregnet deres Størrelse efter den Arbejdsfortjeneste, vedkommende har haft. Herom skal jeg tillade mig at fremsætte Forslag til 3die Behandling, og disse Forslag ville jo saa først komme til Forhandling i Udvalget.

Det samme ærede Medlem talte om Arbejdsforholdene for Tøjhusets Arbejdere, Daglønnen der med videre, og sagde, at jeg havde faaet et Andragende derom. Det har jeg ogsaa for ganske nylig, saavidt jeg erindrer i forrige Uge, og denne Sag vil nu fra min Side blive undersøgt, og naar Undersøgelserne ere til Ende, haaber jeg at kunne stille Forslag, men jeg kan ikke i Dag sige paa hvilket Tidspunkt. Det ærede Medlem talte ogsaa om Arbejdsdagen og mente, at den var for lang. Kunde man ikke naa den 8 Timers Arbejdsdag, kunde man maaske gaa en Mellemsvej og naa en 9 Timers Arbejdsdag. Saavidt mig bekendt, er det netop det, vi gennemsnitlig have for disse Arbejdere, selvfølgelig ikke i disse Dage, men gennemsnitlig.

Det ærede Medlem talte en Del om de Oplysninger, der findes i Betænkningen, vedrørende Fabrikationen af Rekylgeværene. Jeg skal ogsaa opholde mig lidt ved dem. Det ærede Medlem erindrede om de Udtalelser, der faldt i Fjor angaaende denne Sag. Jeg skal ikke opholde mig længe ved Stillingen i Fjor, men blot sige, og det skal vedblivende gentages herfra, at den Stilling, Ministeren havde i denne Sag i Fjor og tidligere, grundede sig paa en Aftale med Bevillingsmagten og en 11aarig Praksis i Henhold til den. Ministerens Stilling er derfor i denne Sag tydelig og klar ligesom ellers, naar Ministeren staar med Aftaler bag sig og holder sig til dem. Da man i Fjor ønskede at faa en ny Aftale, var jeg straks villig dertil og meddelte de Oplysninger, man ønskede, og jeg var villig til at optage et Beløb paa Finansloven. Det blev sat til 70,000 Kr. Jeg erkendte sely, at det var for lavt, men jeg vilde hellere sætte et lavt Beløb, som jeg var sikker paa vilde indkomme, end anføre et større, der maaske ikke kom ind, idet jeg erklærede, at det i Grunden ikke havde noget at sige, thi hvad der end kom ind, vilde det blive bespart for Statskassen. Det var Forhandlingerne i Fjor. Jeg blev beskyldt for en hel Del i den Anledning. Vi stode jo foran Valgene, og jeg forstod saa godt hele den Forhandling, der fandt Sted. Jeg tror imidlertid, at de Herrer ikke havde saa stor Fornøjelse af det hele ude hos Vælgerne, jeg tror, de havde forregnet sig. I alt Fald er det min Erfaring, at Vælgerne toge hele denne Rekylgeværagitation meget gemytligt og fandt, at det var at skyde Spurve med Kanoner.

Jeg var altsaa villig til at give alle de Oplysninger, man ønskede, og jeg gav dem, men jeg udtalte udtrykkelig i Udvalget, at jeg dog vilde henstille til de ærede Medlemmer, om de ikke vilde behandle disse Oplysninger med Forsigtighed, thi det var muligt, at hvis baade Arbejdsprisen, Fortjenesten, Omstændighederne ved Produktionen osv. kom offentlig frem, kunde vi risikere at miste Arbejdet. Men man holdt sig ikke denne Henstilling efterrettelig. Tværtimod, man gik her ned i Salen og offentliggjorde alle de Tal, jeg havde lagt frem. Jeg synes ikke, det